

ὁποῖον συναντᾷ τις σφριγηλὴν ἀκόμη τὴν ὑπαρ-
ξιν τῆς Μεγάλης Ἰδέας Καὶ διὰ τὰ φανῶ εἰλι-
κρινέστερος, εἶνε μᾶλλον ἐν ἁ π ὁ σ κ η ν ῆ ς μ ν η-
μ ὁ σ υ ν ο ν τ ὶ ω ν π ρ ὶ ω τ ὶ ν Β α σ ῖ λ ῆ ω ν. Εὐδεξήγη-
τος ὁθεν ἡ συρροὴ τοῦ πλήθους ἀπὸ τοῦ
ἀρετινυμένου μέχρι τοῦ βιοπαλαιστοῦ, διότι εἴ-
ναι ἀληθὲς οὐ οἱ ἀείμνηστοι "Ὀθων καὶ Ἀμαλία
ἀπὸ τινων ἐτῶν ἀνέζησαν ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ "Ἐθνους,
περιβληθέντες μετὰ τὸν θάνατόν των μὲ τόσην
ἀγάπην. ἥς ἀκριβῶς δὲν ἐτιχόν ἐν τῇ ζωῇ. "Ο
κ. Βῶκος ὑπῆρξεν εὐφυὲς ἐν τῇ ἐκλογῇ τοῦ
θέματος. Ἀνεξήγησε τὰς εὐαισθητοὺς χορδὰς
τὸν πλήθους καὶ τὰς ἐθιξε. Ἐντιχῶς τὰς ἐθιξε
—καὶ τοῦτο εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν ἀρετὴ τοῦ ἔρ-
γου— μὲ καῖποιαν τέχνην, μὲ καῖποιαν εὐσυνει-
δησίαν καὶ μετριοπάθειαν καὶ εὐγένειαν. Βε-
βαίως δὲν ἠδυνήθη τὰ ἀποφύγη μερικὰς ἐξάρ-
σεις πατριωτικὰς καὶ κομπορρημοσύνας — πομ-
φόλυγας τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, διε ἡ φου-
σιανέλλα ἐκκυιάρχει καὶ ἡ ὁσμὴ τῆς πνευτικῆς
διεσώζετο ἀκόμη. Ἀλλ ἄλλος συγγραφεὺς θὰ
ὠργιάζεν ἐπὶ σκηρῆς μὲ ἀνακραυγὰς, μὲ φλάμ
ποιρα, μὲ ταρταρισμούς.

"Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἔργον ὡς σκηρικόν, βεβαίως
δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἔχη ἀξιώσεις" αἱ πράξεις,
σύντομοι καὶ ἀπλαῖ, παρέρχονται ὡς εἰκόνες πα-
ροράματος. Ἐχουν σινοχήν, ἀλλὰ σιερουῖνται
πλοκῆς ἔχουν τὸ ἐθνικὸν ἐνδιαφέρον, τὸ τεχνι-
κὸν ὅμως μέρος πίπτει θῦμα τοῦ πατριωτι-
μοῦ εἶναι μία ἀναπαράδοσις γεγονότων, τὰ
ὁποῖα ἠδύναντο καὶ εἰς δύο πράξεις: τὰ συμ-
πιτυχθῶσι· ἀλλὰ τὸ κοινὸν δὲν θὰ ἔμενε εὐχορι-
σιμημένον καὶ ἔπρεπε τὸ ἐνδιαφέρον του νὰ κο-
λακευθῇ. Ἡ κατὰ τὴν τελευταίαν μάλιστα πράξιν

πένθιμος ἀνάγκρουνσις τῆς μουσικῆς κατὰ τὸν
μονόλογον τοῦ "Ὀθωνος προσέδωκεν εἰς τὴν
ὄλην ἀρρενωπὴν παράστασιν καὶ τὸ μελω-
δραματικόν, ἀναμνήσκον τὴν «Νύρμαι» οὐχ
ἦτον ἱκανότης ἥτις τοῦ συγγραφέως οὐ ἀπέφυγε
μερικὰ ὀλισθήματα τῆς σκηρῆς—ἀπαρολίγια διὰ
πρωτόπειρον τῆς σκηρῆς— καὶ ἀφῆκε ἀπλῶς τὰ
ὑπονοηθῶσι σκηραὶ οἱ ὁποῖοι δὲν εἶχον τὴν
θέειν των ἐπὶ σκηρῆς. ὡς λ χ. ἡ μὴ συνάντησις
ἐν τῇ τελευταίᾳ πράξει τῶν πρέσβων μετὰ
τοῦ βασιλέως, τοῦ πρὸ ὀλίγου ἀποδιώξαντος αὐ-
τοῦς.

Περὶ τοῦ ἔργου ὡς ἱστορικοῦ, εἰμαι ἀσχεμό-
διος νὰ ὁμιλήσω. Οἱ ζήσαντες τὴν ἐποχὴν ἐκέ-
την θὰ εἶναι εἰς θέειν νὰ μᾶς εἰπωσιν ἂν ἡ ἀνα-
παράστασις τῶν ἱστορικῶν προσώπων εἶναι
ἀκριβὲς ἀπὸ τῆς ὁμιλίας μέχρι τοῦ βαδίσματος.
Ἀλλὰ οἱ γερονευσταὶ δὲν γράφουν· μόνον δ κ.
Πεισώλης ὁ π ο θ ἔ τ ω οὐ θὰ ἠδύναιτο νὰ μᾶς
διαφωτίη, ἰδίως ἂν ἦσαν ὁπωςπαρίστῃται οἱ Βα-
σιλεῖ; δηλ. κοῦφοι καὶ ἀπερίοκιπτοι, ἀπειλοῦντες
πρέσβεις καὶ παρασκευάζοντες κινήματα μὲ τὸν
σιόλον καὶ τὸν στρατὸν τοῦ 54!. Ὡς πρὸς τὴν
ἐπὶκρισιν, δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἔχη τις πολλὰς
ἀπαιτήσεις ἀπὸ θίλασον προχείρως καὶ ἐξ ἀνάγ-
κης κατορισθέντα χάριν ἀποκλειστικῶς τοῦ ἔρ-
γου. "Ο κ. Λέων—"Ὀθων—ἐκῆρξεν ὁ πραγμα-
τικὸς βασιλεὺς τῆς παραστάσεως. Ἐσχεν ἐπιτυ-
χίαν ἀξιοζήλευτον. Διὰ τὴν Ἀμαλίαν θὰ ἦτο
τολμηρὸν νὰ ἰσχυρισθῇ τις τὸ αὐτό.

"Ο κ. Βῶκος ἐτοιμάζει, ἐνθαρρυνθὲς, νέον
ἔργον «Τὸ 21». Δὲν παρεξενεῖθην διόλον. Καὶ
πρέπει νὰ τὸ κάμῃ· αἱ εἰσπράξεις θὰ εἶνε ἀφθονοί.

ΔΑΦΝΙΣ

ΜΕΙΔΙΑΜΑΤΑ

Γίνεται λόγος περὶ τῆς αὐτομάτου γενέσεως.
— Εἶδες ποῦ ἕνας Ἀγγλὸς κατ' ὀφθαλμὸν νὰ
φτειάνῃ ἀνθρώπους ἀπὸ ράδιον;
— Κακὸ αὐτό!
— Γιατί;
— Διότι ὅλοι αὐτοὶ θὰ γίνωνται... ραδιοῦργοι!

★

— Γιατί ὅταν μοῦ κόβῃς τὰ μαλλιά, ἀδελφέ,
ἐρωτᾷ κάποιος τὸν κουρέα του, μοῦ διηγέσαι
ὅλο φοβερὲς ἱστορίες, ἐγκλήματα, φόνους;
— Γιατί σηκώνονται αἱ τρίχες σας καὶ σᾶς
κουρεύω εὐκολώτερα!

★

Ὁ υἱὸς προκειμένου νὰ κληρονομήσῃ πλουσίαν
θείαν του, ἀποφεύγει τὴν ἐργασίαν καὶ ὁ πατὴρ
τὸν ἐπιτιμᾷ.
— Μὰ ὡς πότε θὰ κάθεται χωρὶς ἐργασίαν;
Περιμένεις νὰ ζήσῃς ἀπὸ τὴν θείαν πρόνοιαν;
— "Ὁχι. Ἀπὸ τὴν πρόνοιαν τῆς θείας.

